

I Göteborg skärs det ner på skola, fritids, förskola och offren är våra barn!

När kameran slocknat och publiken gått hem, ljudet från våra tv apparater tystnat, när inläggen på Facebook från kvällens debatt börjat glesna. Vem driver frågorna vidare då?

Kanske kan vi äntligen och på allvar börja diskutera det misslyckande som sker varje dag inom ramen för skolan. Det misslyckandet som främst är ett politiskt ansvar - men som kan vara avgörande för det enskilda barnet och dess hela framtida liv. Glappet mellan politisk fantasi och verklighet kanske går att minska om debatten kommer igång på riktigt?

Det fanns flera saker som borde blivit sagda utifrån det som duellerades mellan Jan Björklund och Rossana Dinamarca, saker som direkt kan beskrivas ur verkligheten. Resursfrågan är en, antal barn per pedagog och utrymme, mottagandet av utlandsfödda, betygsfrågan och läxhjälsfrågan, är ytterligare några andra.

Göteborgs kommun har centralt gått flera år med miljardöverskott och trots det har stadsdelsnämnderna skurit ner på skola, fritidsverksamhet och förskola. Detta genom att de inte blir tilldelade en verklighetsbaserad budget. Konsekvenserna är mindre resurser i takt med att barngrupper och skolklasser ökar i mängd. Trots senaste årets satsning på utbyggnad av förskolor i Göteborg prioriterar inte vår ansvarige politiker Robert Hammarstrand en minskning av barngrupperna! Det finns ingen förståelse för stora barngruppers negativa inverkan på känslolivet samt hjärnans utveckling hos de små barnen. Hög personaltäthet betyder nämligen allt för att barnet ska kunna göra den viktiga anknytningen för sin utveckling. Det är i förskolan utslagningen börjar för många av våra barn genom extremt stora grupper på liten yta.

En konsekvens kan bli att fler barn får mindre möjlighet till rätt undervisning utifrån individuella behov. I takt med större barngrupper ökar också barnens behov av bekräftelse och känslan av att inte bli sedd samt att inte beredas möjligheterna att kunna lyckas i skolan. De flesta av oss som arbetar inom skolan vet vad det innebär. Mer konflikter mellan barn, sämre självkänsla och svårigheten att hålla fokus och koncentration. För pedagogen innebär detta att man avkrävs lägga mer tid på att försöka få barns uppmärksamhet, lösa konflikter för att möjliggöra en lärandemiljö, ett avvägande vid varje lektionstillfälle - vilka eller vilket barn som bör prioriteras om det möjligtvis skulle finnas resurstid i klassen. Konsekvensen av det sistnämnda är att inget barn egentligen får vad det har rätt till!

De resursstarka barnen kan inte höja sig, de som är behov av en liten knuff halkar efter och barn med särskilda behov får dela på utlagd resurstid med flera andra barn. När lektionerna är slut har undervisningstiden halverats och detta sker mestadels varje dag!

Herr Björklund! Detta är en verklighet och dina skolpolitiska åtgärder kan inte ställas i relation till grundläggande principer som rätten till kunskap! Det är ett för stort glapp mellan vilket barn som är förtjänt av den reformen och vilket barn som inte ens har en självklar plats i skolsystemet. Det är ansvariga politikernas fel genom att år av nedskärningar förhindra skolan

att uppfylla sitt uppdrag och få våra barn att nå målen. Vi ser hur människor sliter med sin otillräcklighet och kreativitet varje dag då förutsättningarna saknas. Detta är en konsekvens av att skolan inte får de resurser som krävs. I Göteborg skärs det ner på skolan och offren är våra barn!

Efter debatten på SVT säger Anneli Hulthén och Robert Hammarstrand att debatten var undermålig och att de har "koll på läget". Men detta är en sanning med modifikation! Hade de haft "koll på läget", hade de verkställt flera akuta och absoluta åtgärder redan igår!

Återigen Jan Björklund; tvångsförvalta Göteborgs skolor, eller ge göteborgspolitikerna en inskränkt ansvarsfrihet till att lägga Budget. Ställ krav - ta ansvar! Först denna åtgärd - sen kan vi börja diskutera innehåll, reform och förändringar. En omedelbar fråga som bör prioriteras är när arbetsmiljölagstiftningen skall börja gälla i förskola, förskoleklass och på fritids.

Utlandsfödda barn behöver den introduktion de förtjänar och deras föräldrar likaså. Hela familjer behöver erbjudas mer för att klara integration och få självklara sammanhang tidigt. Idag ålders placeras du rätt ut i en skolklass som nyanländ på många av våra skolor här i Göteborg med svenskundervisning 1-2 timmar om dagen. All övrig tid sker i klassrumsmiljön. I de områden som många nyanlända barn och familjer hamnar, är behoven redan stora i skolklasserna. Det finns många barn med annat modersmål, trauman från emigration/flykt, upplevelser från hemlandet och eventuella förvärvade men också medfödda funktionshinder. Det blir svårt att utreda pga. att vi inte på ett ordentligt sätt tagit emot dessa människor och på så sätt ökat vår förståelse för det enskilda barnets bakgrund och situation. Resurser riktas inte rätt. Barn med gemensamt modersmål får allt för ofta ta ansvar för introduktion och stöd till dessa elever i klassrummet och även tolka för sin nyanlända klasskamrat. På detta sätt löser flertalet skolor mottagandet av nyanlända men också ensamkommande flyktingbarn och barn som kommer till anhöriga. Vi behöver ta ett gemensamt och enhetligt grepp om hur skolan skall ta emot barnen.

Jan Björklunds förslag om mer undervisningstid är till viss del bra men; förläng gärna skoldagarna och integrera inläring inkl. läxläsning till skoltid, med rätt resurser, och inför ett treterminssystem i stället för de två vi harvar runt med idag. Det finns många vinster med ett nytt terminssystem, särskilt för barn som växer upp i psykosocialt utsatta områden och i familjer med begränsade resurser att genomföra livsbejakande aktiviteter utanför hemmet på sin fritid, med särskilda långa lov. Skolan behöver utrymme för mindre barn- och särskilda undervisningsgrupper. Inkludering i all sin ära, men idag inkluderas alldeles för många elever till att exkludera ut sig själva då skolsystemet inte kan möta deras behov. Utanförskap blir ett faktum och för vissa barn ett permanent tillstånd livet ut!

Betygssystemet gynnar bara de barn genom sina resursstarka föräldrar som kan hjälpa dem med en genomförandeplan samt för att förstärka, eller avancera, ett betyg. Ett barn i tonåren kan, i bästa fall, på egen hand förstå och applicera ett eget ansvarstagande. Ett barn

som är mellan 10-12 år kan inte göra detta! Att mäta kunskap i dessa tidiga åldrar ger ingen effekt för att skapa bättre resultat, så vidare inte skolan åläggs att åtgärda kunskapsutvecklingen för varje enskilt barn.

Skolan är vår viktigaste skyddsfaktor och måste skydda alla barn! Sedan 2010 finns Barnpartiet från Göteborg som företräder barnperspektivet. Barnpartiet är tydlig kring frågorna barn, barnomsorg och skola, men också hur vi skall tillgodose och förvalta barns livsvillkor. Vi kommer nu tillsammans att fortsätta detta viktiga arbete i Barnpartiet och 2014 ber vi alla Göteborgare ge en röst till barnen. För det kommer alla människor i Göteborg till godo - oavsett ålder!

Matilda Brinck-Larsen Skolkurator och Ann Nolin Partiordförande/Språkrör Barnpartiet